

GLOSSARI I VOCABULARI ESSENCIAL FINANCER

<u>ALBARÀ</u>	1
<u>AMORTITZACIÓ</u>	1
<u>BALANÇ GENERAL</u>	2
<u>COMPENSACIÓ DE L'IVA</u>	2
<u>COMPTE DE RESULTATS/COMPTE DE PÈRDUES I GUANYES/ ESTAT DE</u>	
<u>RESULTATS</u>	2
<u>DESGRAVACIÓ I DEDUCCIÓ</u>	4
<u>DESPESES ASSOCIADES ALS PRÉSTECs</u>	4
<u>FACTURA</u>	5
<u>FACTURA PROFORMA</u>	5
<u>FLUX DE CAIXA</u>	6
<u>INVERSIÓ</u>	6
<u>PRESSUPOST</u>	6
<u>PRÉSTEC O CRÈDIT</u>	7
<u>QUOTA</u>	7
<u>TAE I TIN</u>	8
<u>TERMINI I PERIÒDE DE CARÈNCIA</u>	8
<u>TIPUS D'INTERÈS FIX O VARIABLE</u>	9

ALBARÀ

És un document que justifica l'entrega d'un bé o servei.

Sense valor fiscal, ni comptable, però sí que serveix com a document legal en cas de reclamacions.

Poden ser valorats (amb preu) o sense valorar (sense preu)

Ha de contenir el número d'albarà i la data d'emissió. Ha de quedar clarament especificat que es tracta d'un albarà.

AMORTITZACIÓ

En el cas d'un préstec, l'amortització es refereix a la devolució del capital per part de la persona o entitat que l'ha sol·licitat. L'amortització es pot fer pagant quotes de manera periòdica o mitjançant pagaments extraordinaris.

El terme amortització també es fa servir per referir-se a actius. Per exemple, si una empresa compra béns que poden durar un temps, com ara mobles o maquinària, la despesa que es fa es pot dividir en diversos anys. Això seria també una amortització.

BALANÇ GENERAL

És una fotografia que permet conèixer la **situació financera** de l'empresa en un moment donat. Comparar els balanços de cada any és una de les eines que ajuden a veure l'evolució del negoci.

Es compon de dues parts que han de tenir el mateix valor:

- **L'actiu:** béns i drets que pertanyen a l'empresa (Ex. La maquinària, els ordinadors, un local, les mercaderies, les inversions, una factura pendent de cobrar o els diners que l'empresa té en el compte bancari)
- **El passiu:** són els recursos amb els que es finança aquest actiu.(Ex. Un préstec bancari, el capital aportat pels socis o un deute amb un proveïdor)

COMPENSACIÓ DE L'IVA

La tramitació de l'IVA és una gestió freqüent que es repeteix normalment cada 3 mesos. Hi ha eines que faciliten la declaració d'IVA a autònoms i empresaris, però és molt habitual que sigui un gestor qui s'encarregui d'aquest tràmit.

Per fer-ho, sol·licitarà que li enviïn les factures rebudes i emeses durant un trimestre per calcular la diferència entre l'IVA suportat (pagat) i el repercutit (cobrat).

Si l'IVA transferit és més alt que el suportat, el resultat serà positiu i l'autònom o empresa hauran d'abonar/pagar aquesta diferència a Hisenda. En canvi, si el suportat (i deduïble) supera el repercutit, el resultat serà negatiu i Hisenda haurà de tornar-li aquesta diferència.

En aquest àmbit, hi ha una figura que convé conèixer: la compensació de l'IVA. Es tracta d'un concepte que aplica Hisenda en el cas de les declaracions trimestrals. Bàsicament, en comptes de tornar immediatament els diners en el cas d'una declaració d'IVA negativa, Hisenda l'anirà compensant en les declaracions de trimestres successius.

Quan s'arribi al final de l'exercici (final d'any), si el resultat d'aquestes compensacions continua sent negatiu, es podrà sol·licitar la devolució o bé que es continuï compensant en les liquidacions de l'exercici següent.

COMPTE DE RESULTATS/COMPTE DE PÈRDUES I GUANYS/ ESTAT DE RESULTATS

Informa de com l'empresa obté el resultat:

Resultat= Ingressos – despeses

Normalment es presenta en forma de llistat, classificant en dos grans categories: ingressos i despeses.

- Ingressos d'explotació: es tracta dels ingressos de l'activitat pròpia de l'empresa:
 - o Ventes netes: ingressos derivats de la pròpia activitat, menys descomptes i bonificacions a la factura i impostos sobre aquestes vendes.
- Despeses d'explotació: són les despeses corresponents a l'activitat pròpia de l'empresa.
 - o Consum de materials
 - o Salari i Seguretat Social dels empleats
 - o Serveis exteriors (lloguer d'oficines, reparacions, ...)
 - o Subministraments (aigua, gas, electricitat, ...)
 - o Tributs (inclou tots els impostos que paga l'empresa, a excepció de l'impost sobre el benefici).
 - o Amortitzacions de les màquines, instal·lacions, , vehicles, ordinadors, ...
 - o Altres que no es puguin incloure als apartats anteriors
- Ingressos i despeses excepcionals: són aquells ingressos o despeses que no estan relacionats amb l'activitat pròpia de l'empresa. (Ex.- ingressos procedents de la venda o lloguer d'immobles a una empresa que no es dediqui a l'activitat immobiliària)
- Ingressos i despeses financeres: inclouen totes les despeses i ingressos financers de l'empresa (interessos i comissions, així com també els interessos financers cobrats per l'empresa, els cost dels timbres dels efectes comercials, ...).
- Impost sobre beneficis

ORDENACIÓ DEL COMPTE DE RESULTATS

- +Vendes netes
- Consum de materials
- Salari i Seguretat Social
- Serveis exteriors
- Subministraments
- Tributs

- Amortitzacions
- Ingressos i despeses excepcionals
 - =Resultat de l'explotació
- Ingressos i despeses financeres
 - =Resultat abans d'impostos
- Impost sobre beneficis
 - =Benefici net

DESGRAVACIÓ I DEDUCCIÓ

Els termes desgravació i deducció són d'ús habitual quan es parla amb la gestoria. Tendeixen a utilitzar-se indistintament, tot i que, en realitat, es refereixen a coses diferents. Això sí, tots dos se solen fer servir per referir-se als impostos que ha de pagar una empresa o un autònom.

Una **deducció fiscal**, bàsicament es refereix al percentatge que es resta, d'acord amb la llei, de la quantitat que s'ha de pagar per un tribut/impost.

La **desgravació** consisteix a reduir la base imposable sotmesa a aquest tribut i influeix a l'hora de determinar la quantitat que es paga per aquest concepte.

En definitiva, totes dues serveixen per reduir el que una empresa o autònom ha de pagar per un impost determinat, encara que ho facin de maneres diferents.

DESPESES ASSOCIADAES ALS PRÉSTEC

Al contractar un préstec és habitual el cobrament de:

- **Comissió d'estudi:** remunera a l'entitat per la tasca d'anàlisi dels riscos de l'operació i normalment és un percentatge sobre l'import sol·licitat. Si l'entitat no el concedeix no la podrà cobrar, però sí que podrà cobrar les despeses originades per la intervenció d'altres persones o empreses, si així estigués pactat.
- **Comissió d'apertura:** remunera a l'entitat pels tràmits realitzats per formalitzar el préstec. Habitualment és un percentatge sobre l'import que es presta (als crèdits sobre el límit de crèdit), i normalment es paga en pagament únic al moment de la formalització de l'operació.

Al llarg de la vida del préstec es poden donar altres despeses:

- **Comissió per modificació de condicions o per canvi de garanties:** si pactem amb el banc la modificació d'alguna de les condicions, haurà de pagar els tràmits de la modificació i/o l'anàlisi dels riscos que suposi la modificació.

- **Despesa per reclamació de posicions deutors:** si la quota no es paga puntualment, l'entitat farà una sèrie de gestions per a recuperar el pagament de la quota impagada i ens repercutirà els costos que tinguin aquestes gestions.

Per als crèdits i préstecs a consumidors subjectes a la Llei 16/2011, de contractes de crèdit al consum, si cancel·lem o reemborsem el préstec de manera anticipada, en banc podrà cobrar la **compensació per cancel·lació o reemborsament anticipat**, sempre que es produeixi en un període en que el tipus deutor sigui fixe:

- Fins l'1% de l'import reemborsat, si el període restant entre el reemborsament anticipat i la terminació de crèdit és superior a un any.
- Fins el 0,5% de l'import reemborsat anticipadament si aquest període és inferior a un any.
- Mai superarà l'import de l'interès que hauria pagat durant un període de temps comprès entre el reemborsament anticipat i la data pactada de finalització del crèdit.

FACTURA

Document mercantil que serveix per justificar una compra-venta. És l'únic documenta vàlid per a l'Agència Tributaria. Els autònoms i empreses han de declarar trimestralment l'IVA de les factures, així com conservar-les un mínim de 4 anys.

Elements que ha de contenir una factura:

- Número de factura
- Data d'emissió
- Data de les operacions (en el supòsit de que sigui diferent a la d'emissió)
- Detalls de l'emissor i del client (nom o raó social, adreça i NIF/CIF)
- Descripció del bé o servei (ha d'incloure el preu exclòs IVA, així com el preu unitari)
- Impostos (IVA i retenció de l'IRPF quan correspongui)
- Quota tributaria (és la quantitat d'impostos que s'afegeix a l'import abans de l'IVA)

Les factures poden ser **simplificades o completes**. La simplificada, abans coneguda com el ticket, és una versió reduïda de la completa; només es pot expedir amb autorització de l'Agència Tributaria quan l'import sigui inferior a 400€ (habitual a comerços, restaurants, bars,...)

FACTURA PROFORMA

Modalitat molt estesa entre autònoms i empresaris. Les diferències més importants amb la factura és que la factura proforma no te validesa fiscal, ni comptable; no pot substituir una factura.

Feta servir com a esborrany de la factura que l'empresari o autònom envia abans de la factura final.

L'estructura i elements són bàsicament els mateixos que els de la factura, però no va numerada (es pot numerar per protocol intern, però no per obligació legal) i s'ha de fer constar que es tracta de factura proforma.

FLUX DE CAIXA

Concepte que ens ofereix una idea de la capacitat real de l'empresa per pagar els seus deutes. O, el que és el mateix, la seva salut econòmica.

Si un gestor o assessor ens parla sobre el flux de caixa de la nostra empresa, es referirà a les sortides i entrades netes de diners que ha tingut durant un període determinat. Serveix per controlar els diners que hi ha disponibles.

En concret, el flux de caixa net, que es calcula restant despeses d'ingressos, és molt útil per mesurar el grau de liquiditat de l'empresa.

Si el flux de caixa net és positiu, hi haurà un superàvit, perquè els ingressos són superiors a les despeses. En cas contrari, parlaríem d'un dèficit.

Conèixer-ne l'estat permet prendre decisions tan importants com saber quanta mercaderia es pot comprar, si es pot comprar o no o cobrar al comptat, si podem liquidar els deutes dins el termini estipulat o fins i tot reinvertir part del superàvit en nous projectes.

INVERSIÓ

Una inversió empresarial consisteix a destinar una sèrie de recursos financers a l'adquisició d'actius, enlloc de satisfer una necessitat immediata. Es tracta de veure el

futur amb la intenció d'obtenir una major rendibilitat a l'actual, avaluant el procés de finançament adequat per aconseguir els objectius.

PRESSUPOST

Oferta comercial on es detallen els serveis o productes. No té cap validesa fiscal o comptable. Es tracta únicament d'un document comercial que mai pot substituir a una factura per justificar una compra-venda.

Por tenir una forma tancada (amb preu final) o oberta, presentant alternatives (sense import final).

L'estructura del pressupost és molt similar al d'una factura ordinària, amb les següents especificacions:

- Ha de fer-se constar que és un pressupost.
- En cas de tractar-se d'un pressupost obert, no s'ha de consignar cap preu final
- La numeració no ha de seguir una sèrie correlativa, ni cap formalitat dictada per cap normativa.

PRÉSTEC O CRÈDIT

Es tracta de tipus de contractes diferents.

CRÈDIT:

- __ Podràs anar disposant dels diners a poc a poc segons la teva necessitat, fins al màxim de l'import i el termini pactat.
- __ S'haurà de retornar l'import disposat, juntament amb els interessos i les comissions, en els terminis establerts.
- __ El capital disposat es podrà tornar total o parcialment de manera anticipada, i si així es pacta, tornar a disposar-ne més tard.
- __ Frequentment, els crèdits utilitzen com a suport un compte corrent, a on es van fent les anotacions de les disposicions i reintegraments, i reben el nom de "*contracte de crèdit en compte corrent*" o "*compte de crèdit*"

PRÉSTEC:

- Es rebrà en únic abonament, la totalitat de l'import acordat.
- S'haurà de retornar el capital, juntament amb interessos i comissions als terminis pactats.

QUOTA

Quantitat, normalment mensual, que s'ha de pagar al banc, que correspon al capital que es va amortitzant i l'altra part correspondrà als interessos.

La quota a pagar dependrà:

- De l'import del capital prestat.
- Del tipus d'interès.
- Del termini.
- De la modalitat del càlcul.

La modalitat més habitual al cas dels préstecs és de pagament de quotes periòdiques constants (normalment mensuals), mètode conegut com el sistema francès.

En el cas dels crèdits, existeixen diverses opcions de pagament:

- Pagament de quotes periòdiques on només s'inclouen interessos i un pagament únic pel total del capital al final del termini.
- Pagament mitjançant quotes que incloguin només interessos i periòdicament segons allò pactat (trimestral, semestral, anualment), pagament de la quantitat disposada per sobre del límit, fins que al final de la vida del préstec hagi de retornar la resta.
- Pagament mitjançant quota mínim, normalment cada mes. En aquest tipus de crèdit és freqüent que l'import amortitzat es torni a sumar a la quantitat disponible, essent aquest un crèdit de naturalesa "revolving", molt habitual amb consumidors.

TAE I TIN

TIN: preu que l'entitat cobra per prestar o que paga per depositar diners.

TAE: inclou, a més del TIN, les despeses i comissions associades als productes.

TERMINI I PERIÒDE DE CARÈNCIA

El termini és el temps durant el qual estarà pagant les quotes. Dependrà de l'import sol·licitat i de la destinació del capital.

A l'hora de triar el termini, s'ha de tenir present:

- Com més llarg sigui el termini, sense variar la resta de condicions del préstec, les quotes seran més baixes, però els interessos totals seran majors.
- Si contractes un préstec a tipus variable, com més llarg sigui el termini, més possibilitats de que es produeixin variacions dels tipus d'interès.

Al moment de la contractació podràs pactar un període inicial de **carència**; vol dir que durant aquest període la quota serà més reduïda. Cal tenir en compte que si no es va amortitzant capital durant la carència el capital pendent d'amortitzar no variarà; i si la carència consisteix en no pagar interessos, ni capital, els interessos s'acumularan i el capital a amortitzar s'incrementarà.

TIPUS D'INTERÈS FIX O VARIABLE

El tipus d'interès és el "*preu*" que cobra l'entitat bancaria per prestar el capital. Es tracta d'un percentatge sobre el capital total pendent de devolució.

El tipus d'interès que s'aplicarà al préstec s'haurà pactat al contracte i pot ser fix o variable.

FIX: constant al llarg de la vida del contracte. La quota a pagar no variarà. Normalment és un tipus superior al variable.

VARIABLE: es va modificant al llarg de la vida del préstec en funció de com evolucioni l'índex que s'ha agafat com a referència. Normalment s'agafa l'índex de referència i se li suma un tant per cent que ha quedat pactat al contracte.